

Forslag, her er stillet, men jeg forbeholder mig efter nærmere Oplysninger at bestemme, hvilken Vej jeg vil gaae.

H. M. Petersen: Det bekræfter sig naar ud og naar ind, at at den Lyst, der gennem forskjellige Udtalelser viser sig til at spare, naar vi have Finantsloven til første Behandling, taber sig Tid efter anden, naar man skrider videre frem. Alle vilde spare, naar man begynder paa Sessjonen, man vil prutte, den ene paa en, den anden paa en anden Side; men naar man saa skrider frem, kommer man saa vidt, at man ikke engang vil nøies med de Udgifter, som Ministrene forlange, men gjør Antydninger til, at der skulde have været forlangt endnu Mere. Dette har altid undret mig. Jeg har mange Gange udtalt mig derimod, og jeg skal fremdeles gjøre det, naar ikke ganske extraordinære og aldeles uforudsete Omstændigheder skulde indtræde som Folge af et eller andet Tilfælde, en Naturbegivenhed eller Sligt; det er noget ganske Andet. Men Saadant foreligger ikke her. Hvad der her er foreslaaet, har nemlig været forudsæt længe. Det har undret mig ikke saa lidt, at for det Første det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holtstein), som aabnede Forhandlingerne idag, lagde særlig Vægt paa Medlemmerne fra Høen; det ærede Medlem, som er valgt i Afsens (M. Andersen) har idag gjort det Samme. Jeg har aldrig betragtet mig som særligt Medlem fra Høen, men derimod som den, der her har at handle i den Retning, som jeg troer tjener Fædrelandet, taget som en Heelhed, som et Begeme, bedst. Det er desværre ikke større nu, end at vi maae kunne og burde blive enige om at betragte det som en Heelhed, som eet Samfund. Jeg har aldrig modsat mig Serubaneanlæg hverken paa den ene eller den anden Side, det har jeg heller ikke gjort i dette Tilfælde; forsaavidt have de ærede Medlemmer uret, og navnlig har den ærede første Taler idag uret, naar han har ladet mig modsætte mig dette Lovforslag. Jeg har kun udtalt, at, eftersom Sagen stillet sig for mig paa dette Stadium, finder jeg, at Forslaget idetmindste for den ene Deels

Bedkommende kunde taale nogen Udsættelse. Min Hovedgrund dertil er, at jeg synes, at vi ere, som jeg ogsaa igaar udtalte, temmelig godt engagerede i saa Henseende; vi have paa vor Finantslov en Sum af $2\frac{1}{2}$ Million, deels til Jernbaner i Jylland, deels til Havneanlæg, som staae i Forbindelse med Jernbanerne, og naar man nu kommer og forlanger $\frac{1}{4}$ eller maaskee $\frac{1}{3}$ Million i det kommende Finantsaar til Foretagender, som længe have været forudsæte, og vist ogsaa engang vilde komme, saa er jeg falden paa den Tanke, om dette dog ikke multivitis kunde udsættes endnu et Aarstid eller to. Dette er min Betragtning, men kan den betegnes som Modstand? Det vil jeg lade staae hen. Smidertid er det paa ingen Maade min Mening at stemme mod Lovens videre Fremme, og det er heller ikke kommet saa vidt, som det ærede Medlem for Afsens udtalte, at vi nu skulde vedtage Loven; den skal ikke vedtages idag, men skal kun fremmes til videre Behandling. Derimod har jeg Intet at erindre, men jeg skal henstille til ærede Medlemmer, om ikke et Foretagende, der er af den Besskaffenhed, at Regjeringen selv med Hensyn til den største Deel deraf, nemlig den ved Lillebelt, har yttret, at den ikke saaledes som den Deel ved Storebelt vil kunne forrente sig, kan udsættes indtil videre. Den førstnævnte Deel vil altsaa medføre et Offer, og jeg skal derfor henstille, om der dog ikke, alle Forhold og alle de Fordringer, der stilles til vore Finantser, som ikke ere i den onskeligste Forsætning, vel overveiede, kunde være tilstrækkelig Grund til at udsætte et ingenlunde paatrængende Foretagende et Aarstid eller to. Dette er kun en Henstilling; skulde der komme andre Oplysninger tilstede, som jeg nu ikke kjender, kan jeg mulig paa et senere Trin af Sagen forandre min Mening, men for Dieblisset kan jeg det ikke. Jeg har fundet mig foranlediget til at sige dette Par Ord for at gjøre det klart, at jeg ingenlunde er en Modstander af Loven. Jeg har kun sagt, at der navnlig fra det finantssielle Standpunkt kan være Grund til at betænke sig vel, førend man skrider til at lægge $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ Million Rd. til, hvad vi allerede have i Finantsloven. Underbalan-